

АСОЦІАЦІЯ МІСТ УКРАЇНИ
СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ ТА ВОДОПОСТАЧАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

АНАЛІТИЧНА ЗАПИСКА

2024

АНАЛІТИЧНА ЗАПИСКА

ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ ТА ВОДОПОСТАЧАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Ця публікація була підготовлена за підтримки Європейського Союзу і його держав-членів Німеччини, Польщі, Данії та Словенії. Зміст цієї публікації є виключною відповідальністю його авторів та не обов'язково відображає позицію Програми «U-LEAD з Європою», Європейського Союзу і його держав-членів Німеччини, Польщі, Данії та Словенії.

ЛИПЕНЬ 2024

ЗМІСТ

СКОРОЧЕННЯ	4
ПЕРЕДМОВА.....	5
НОРМАТИВНО-ПРАВОВА БАЗА	7
ЗАБОРГОВАНІСТЬ З РІЗНИЦІ В ТАРИФАХ ПІДПРИЄМСТВ ТКЕ ТА ВКГ	8
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ЖКГ АВТОНОМНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ	12

СКОРОЧЕННЯ

ВРУ – Верховна Рада України

ЖКГ – житлово-комунальне господарство

КМУ – Кабінет Міністрів України

Мінінфраструктури – Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України;

НКРЕКП – Національна комісія, що здійснює державне регулювання в сферах енергетики та комунальних послуг;

ОМС – органи місцевого самоврядування

Підприємства ВКГ – підприємства водоканалізаційного господарства

Підприємства ТКЕ – підприємства теплокомуненерго

ЦОВВ – центральні органи виконавчої влади

ПЕРЕДМОВА

Зрозуміло, що в умовах війни стан сфери ЖКГ не покращився. Неможливість ефективної діяльності сфери була викликана невирішеними системними проблемами, зокрема, застарілою матеріально-технічною базою підприємств житлово-комунального господарства (в значній мірі енергозатратною), заборгованістю за спожиті підприємствами ТКЕ та ВКГ енергоносії, неефективною державною тарифною політикою, заборгованістю держави з різниці в тарифах перед підприємствами ТКЕ та ВКГ, заборгованістю населення за спожиті житлово-комунальні послуги. Окрім того, до цих проблем додалися нові, викликані повномасштабним вторгненням російської федерації, зокрема, руйнуванням матеріально-технічної бази підприємств ЖКГ, значною зовнішньою та внутрішньою міграцією, кадровим «голодом» на підприємствах сфери, необхідністю вжиття додаткових заходів щодо захисту об'єктів критичної інфраструктури від ракетно-бомбових ударів агресора, руйнування енергетичної системи.

Якщо говорити про руйнування підприємств ТКЕ, то на початок червня 2024 року було пошкоджено (зруйновано) 827 об'єктів, які постачали тепло та гарячу воду споживачам. До особливо критичних наслідків призвело руйнування ТЕЦ, ТЕС, котелень та центральних теплових пунктів. Зазначимо, що в незадовільному стані перебувають і 44 % теплових мереж, наслідком чого є втрати більше 20 % тепла при транспортуванні (нормативні втрати тепла повинні складати не більше 13 %).

Звичайно, що все це не сприяло покращенню стану сфери ЖКГ. Разом з тим, робота в таких критичних умовах стимулювала всі гілки влади та підприємства до активних зусиль по збереженню функціональності сфери, та забезпеченню споживачів всіма необхідними житлово-комунальними послугами.

В цій аналітичній записці проведено аналіз проблемних питань окремих галузей сфери ЖКГ під час війни, підготовані пропозиції щодо їх вирішення, у тому числі шляхом прийняття необхідних нормативно-правових актів.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВА БАЗА

У сфері житлово-комунального господарства, яка є предметом аналітичної записки, діють такі Закони України:

1. [Закон України „Про місцеве самоврядування в Україні” від 21.05.1997 № 280/97-ВР.](#)
2. [Закон України „Про питну воду та питне водопостачання” від 10.01.2002 № 2918-III.](#)
3. [Закон України „Про теплопостачання” від 02.06.2005 № 2633-IV.](#)
4. [Закон України „Про Національну комісію що здійснює державне регулювання в сферах енергетики та комунальних послуг” від 25.09.2016 № 540-VIII.](#)
5. [Закон України „Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення” від 03.11.2016 № 1730-VIII.](#)
6. [Закон України „Про житлово-комунальні послуги” від 09.11.2017 № 2189-VIII.](#)
7. [Закон України „Про управління відходами” від 20.06.2022 № 2320-IX.](#)
8. [Закон України „Про особливості регулювання відносин на ринку природного газу та у сфері теплопостачання під час дії воєнного стану та подальшого відновлення їх функціонування” від 29.07.2022 № 2479 IX.](#)
9. [Закон України „Про водовідведення та очищення стічних вод” від 12.01.2023 № 2887-IX.](#)

ЗАБОРГОВАНІСТЬ З РІЗНИЦІ В ТАРИФАХ ПІДПРИЄМСТВ ТКЕ ТА ВКГ

Закон України „Про особливості регулювання відносин на ринку природного газу та у сфері теплопостачання під час дії воєнного стану та подальшого відновлення їх функціонування” № 2479-ІХ встановив підприємствам ТКЕ мораторій на підвищення тарифів на послуги теплопостачання та гарячого водопостачання для всіх категорій споживачів та передбачив обов’язок держави компенсувати їм різницю між фактичними та застосовуваними тарифами на послуги теплопостачання та гарячого водопостачання. Таким чином повноцінна діяльність підприємств галузі була поставлена в пряму залежність від компенсації різниці в тарифах за рахунок коштів державного бюджету. Додатково зазначимо, що тарифи на послуги теплопостачання та гарячого водопостачання не зростали і в довоєнний період, а саме в 2021 році. Підставою для цього стали два Меморандуми про взаєморозуміння щодо врегулювання проблемних питань у сфері централізованого постачання теплової енергії та постачання гарячої води, які були укладені 9 лютого 2021 року та 30 вересня 2021 року між ЦОВВ, НАК «Нафтогаз України» та представниками ОМС. Ключовими домовленостями цих Меморандумів стало безперебійне забезпечення споживачів тепловою енергією та постачання гарячої води за умови незмінності тарифів, натомість держава гарантувала підприємствам ТКЕ компенсацію заборгованості з різниці в тарифах. Таким чином, починаючи з 2021 року тарифи на відповідні комунальні послуги багатьма підприємствами не підвищувалися, а частина підприємств не піднімала тарифи починаючи з 2019 року. Враховуючи значне зростання протягом цього періоду часу багатьох складових тарифу (заробітної плати, електричної енергії, паливно-мастильних матеріалів, запчастин та обладнання тощо), неможливість привести та-

рифидо рівня економічно обґрунтованих призводить до збитковості діяльності підприємств ТКЕ, а також неможливості повноцінного функціонування без отримання зовнішніх ресурсів. І якщо в попередні роки підприємства мали можливість отримувати фінансову підтримку за рахунок місцевих бюджетів, то уже в кінці 2023 року та у 2024 році така можливість була значно обмежена. Адже ухвалення 8 листопада 2023 року ВРУ Закону України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо забезпечення підтримки обороноздатності держави та розвитку оборонно-промислового комплексу України»(№3428-ІХ), призвело до вилучення із доходів місцевих бюджетів на користь державного бюджету частину ПДФО від оподаткування доходів у вигляді грошового забезпечення, грошових винагород та інших виплат, одержаних військовослужбовцями, поліцейськими та особами рядового і начальницького складу. Відповідно, втрати місцевих бюджетів у 2023 році склали близько 24 млрд грн, а у 2024 році складуть близько 90 млрд грн. Таким чином, у 2024 році спроможність місцевих бюджетів по підтримці підприємств ТКЕ буде суттєво обмежено.

У той же час, ВРУ та КМУ не виконують взяті на себе зобов'язання по компенсації заборгованості з різниці в тарифах за рахунок коштів державного бюджету, починаючи з 2022 року, коли заборгованість з різниці в тарифах складала близько 14 млрд грн. Необхідно зазначити, що наприкінці 2022 року Мінрегіон ініціював внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2023 рік» у частині передбачення субвенції на компенсацію різниці в тарифах, відповідний законопроект пройшов процедуру погодження в ЦОВВ та інших зацікавлених органах. Цей законопроект був підтриманий 5 червня 2023 року на засіданні Урядового комітету з питань економічної, фінансової політики, паливно-енергетичного комплексу, стратегічних галузей промисловості, розвитку громад і територій та інфраструктури, але, на жаль, так і не винесений у 2023 році на розгляд Уряду для затвердження та реєстрацію у ВРУ.

Наслідком системного невідшкодування підприємствам ТКЕ заборгованості з різниці в тарифах стало її поступове накопичення до катастрофічних розмірів. Якщо у 2022 році для компенсації заборгованості з різниці в тарифах було необхідно 14 млрд грн, то по закінченню опалювального сезону 2022/2023 року така заборгованість склала вже 36 млрд грн, а на кінець опалювального сезону 2023/2024 року орієнтовно склала близько 54 млрд грн. На часткове вирішення проблеми погашення заборгованості з різниці в тарифах спрямований проєкт Закону «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2024 рік» щодо компенсації різниці в тарифах», реєстр. № 10383 від 29.12.2023, який передбачає виділення з Державного бюджету України на 2024 рік 10 млрд грн на такі цілі. На жаль, станом на початок червня 2024 року цей законопроєкт розглянутий лише в профільному Комітеті ВРУ з питань енергетики та житлово-комунальних послуг.

Таким чином, ситуація з невиконання державою взятих на себе зобов'язань з погашення заборгованості з різниці в тарифах призводить до погіршення фінансово-економічного стану підприємств ТКЕ. Загальна заборгованість таких підприємств за спожитий природний газ складає близько 100 млрд грн. Заборгованість споживачів за отримані послуги тепlopостачання та гарячого водopостачання близько 30 млрд грн.

За таких умов, підприємства ТКЕ не мають змоги повноцінно підготуватися до проходження опалювального сезону 2024/2025 року, що в умовах повномасштабної війни з російською федерацією та постійними обстрілами об'єктів галузі тепlopостачання є неприпустимим.

Аналогічна ситуація з заборгованістю з різниці в тарифах і у підприємств ВКГ. Незважаючи на те, що Законами України не встановлено обмежень щодо приведення тарифів до економічно обґрунтованих, їх встановлення для підприємств

ВКГ, що є ліцензіатами НКРЕКП, фактично заблоковано національним регулятором. Так у відповідності до законодавства, що регулює встановлення тарифів для таких підприємств, вони у 2022 році провели розрахунки обґрунтованих тарифів та подали їх на затвердження національного регулятора. Після цього НКРЕКП кілька раз їх затверджувала, але згодом безпідставно скасовувала власні рішення. Це призвело до поступового накопичення заборгованості з різниці в тарифах, яка на сьогодні складає вже близько 3 млрд грн. Як і в ситуації з підприємствами ТКЕ, за умови постійного зростання вартості складових тарифу на послуги водопостачання та водовідведення, підприємства ВКГ працюють в збиток, накопичують заборгованість перед контрагентами. За таких умов знижується якість надання послуг, підприємства працюють нестабільно, існує загроза припинення надання послуг.

ПРОПОЗИЦІЇ:

1. Внести зміни до Державного бюджету України на 2024 рік, якими передбачити виділення необхідного обсягу коштів для компенсації підприємствам ТКЕ та ВКГ заборгованості з різниці в тарифах в обсязі не менше 54.3 млрд грн. При формуванні Державного бюджету України на наступні роки відразу передбачити необхідний обсяг коштів для компенсації заборгованості з різниці в тарифах.

2. НКРЕКП встановити економічно-обґрунтовані тарифи на послуги централізованого водопостачання та централізованого водовідведення для підприємств ВКГ, які є її ліцензіатами.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ЖКГ АВТОНОМНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

Постійні атаки російської федерації на об'єкти енергетичної інфраструктури України призвели до нестабільної роботи енергетичної системи, що досить серйозно вплинуло на спроможність підприємств ТКЕ та ВКГ забезпечувати безперебійне постачання споживачам послуг централізованого теплопостачання, гарячого водопостачання, централізованого водопостачання та централізованого водовідведення. Таким чином виникає необхідність посилення стійкості та гнучкості енергосистеми, забезпечення її часткової децентралізації. Одним з напрямків реалізації такої концепції є розвиток системи розподіленої генерації електричної енергії, у тому числі й безпосередньо на об'єктах критичної інфраструктури – на підприємствах ТКЕ та ВКГ. Такі рішення, сприятимуть децентралізації та безпеці енергосистеми, посиленню надійності постачання електричної енергії споживачам та енергетичній незалежності держави в цілому.

Необхідно зазначити, що встановлення газотурбінних та газопоршневих установок, у тому числі когенераційних, з метою провадження господарської діяльності з виробництва електричної енергії є одним із тих сталих рішень, які дозволять диверсифікувати джерела виробництва електричної енергії та забезпечити покриття дефіциту потужності в енергетичній системі України, а також забезпечить створення генерації, яка менш вразлива для атак російської федерації, в порівнянні з великими ТЕС, ТЕЦ та ГЕС. При цьому будівництво об'єктів розподіленої генерації за участі органів місцевого самоврядування та їх комунальних підприємств, збільшення маневрових потужностей та покриття аварійної потреби в електропостачанні визначено Указом Президента України від

07.11.2023 № 737/2023 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 7 листопада 2023 року «Щодо додаткових заходів із посилення стійкості функціонування енергетичної системи та підготовки національної економіки до роботи в осінньо-зимовий період 2023/24 року»» пріоритетом енергетичної безпеки держави.

При цьому окремі підприємства ТКЕ вже давно використовують такі установки, завдяки чому виробляють одночасно теплову та електричну енергію. Така когенераційна установка дає можливість виробляти досить дешеву електричну енергію для власних потреб підприємства ТКЕ, а її надлишок можна використовувати для потреб інших підприємств критичної інфраструктури або продавати на ринку електричної енергії. Окрім того виробляється значний обсяг теплової енергії, яка використовується для надання комунальних послуг. Ще одним плюсом когенерації є більш ефективне використання енергоресурсів. Так, якщо взяти два окремих джерела отримання електроенергії та теплової енергії, то економія палива при використанні когенераційної установки становить близько 40%. Зрозуміло, що для виробництва електричної енергії та її продажу потрібно забезпечити проходження тривалих по часу додаткових процедур та узгоджень, у тому числі з НКРЕКП та обленерго, отримати відповідні дозвільні документи. Та враховуючи ситуацію з нестабільною роботою енергосистеми держави, ОМС та підприємства ТКЕ активно зацікавилися питанням встановлення та використання когенераційних установок, у тому числі й отриманих безкоштовно від закордонних партнерів. І якщо реалізація відповідних проєктів була лише частково забезпечена під час підготовки до минулих опалювальних сезонів, то очікувано значно більша кількість таких проєктів може бути реалізована вже в процесі підготовки до опалювального сезону 2024/2025 року.

Необхідно також зазначити, що закупівля (отримання безкоштовно) та встановлення автономних джерел електричної енергії активно здійснювалося також і підприємствами ВКГ.

Але на відміну від підприємств ТКЕ, вони не були забезпечені необхідними підключеннями до газових мереж, окрім того проблема виникала і з можливістю використання виробленої теплової енергії. Тому для підприємств ВКГ більш зручним (на випадок аварійних відключень електроенергії) стало використання бензинових та дизельних генераторів для забезпечення безперебійної роботи обладнання. Разом з тим, використання таких генераторів для забезпечення електричної енергії є доволі вартісним, адже вартість виробництва одного кВт електроенергії коштує від 30 грн. Таким чином, необхідно розглянути і інші варіанти забезпечення підприємств ВКГ автономними джерелами електроенергії, наприклад сонячними електростанціями з установками збереження енергії.

Таким чином для забезпечення підприємств ТКЕ та ВКГ пропонується розглянути наступні сценарії:

1. Підприємства ТКЕ.

Найефективнішим джерелом автономного забезпечення підприємств ТКЕ електроенергією є газопоршневі когенераційні установки. Встановлення на котельнях та центральних теплових пунктах таких установок одночасно дозволить виробляти електричну енергію, якою заживлюються котельні та насосні групи, а також теплову енергію, яка спрямовується в системи тепlopостачання. Зазначимо, що когенераційні установки вдвічі ефективніші за дизельні генератори (ККД 86% проти 40 % в генераторах). Від однієї установки прямими лініями можуть бути заживлені інші сусідні котельні та центральні теплові пункти, що забезпечить подачу теплоносія до будинків не залежно від графіків відключення енергопостачання. Окрім того, по прямих лініях можуть бути заживлені і інші об'єкти критичної інфраструктури.

За належної технічної організації роботи, та за наявності відповідного фінансового ресурсу такі установки можна встановити на переважній більшості об'єктів ТКЕ вже до початку

опалювального сезону 2024/2025 року. За попередніми експертними оцінками, для забезпечення енергопостачання на власні потреби усіх котелень необхідно встановити когенераційні установки загальною потужністю біля 500 МВт. Для покриття цієї потреби необхідно встановити кілька сотень невеликих установок, як правило, потужністю від 0,1 до 3 МВт. У 2023-2024 рр. міжнародні донорські організації вже поставили майже понад 120 таких установок із загальною потужністю близько 100 МВт, частина з них вже запущено в роботу і вони довели свою ефективність. Сприятливими факторами є те, що в котельнях або біля котелень є місце для встановлення когенераційних установок, практично усі котельні приєднані до газових мереж. При правильному підборі потужності установок, збільшувати потужність газових мереж, як правило, не потрібно. Зазначимо також, що когенераційні установки малої потужності виробляються у промислових масштабах.

2. Підприємства ВКГ.

На відміну від підприємств ТКЕ, встановлення когенераційних установок на об'єктах підприємств ВКГ є проблемним. Як ми вже зазначали вище, основною проблемою є відсутність підведених газових мереж та теплових мереж, до яких можна передавати вироблену теплову енергію. За таких умов оптимальним вирішенням проблеми незалежного джерела електричної енергії є будівництво сонячних електростанцій з установками зберігання енергії. Зазначимо, що значна кількість електричної енергії підприємствами ВКГ споживається на станціях підйому води та каналізаційних очисних спорудах. Як правило, такі об'єкти оточені досить великими вільними від забудови земельними ділянками, які використовуються з метою створення санітарних захисних зон. Таким чином, поряд з такими об'єктами споживання електричної енергії можна побудувати і джерела її виробництва. Зрозуміло, що не на всіх об'єктах підприємств ВКГ, що споживають елек-

тричну енергію, можуть бути побудовані сонячні електростанції, особливо в густонаселених та забудованих районах міста, де такі об'єкти не мають великих санітарних захисних зон. Тому на відповідних об'єктах потрібно буде встановлювати бензинові та дизельні генератори, але більш оптимальним рішенням є приєднання їх прямими лініями до когенераційних установок підприємств ТКЕ. За попередніми експертними розрахунками, для забезпечення безперебійної діяльності підприємств ВКГ потрібно близько 370 МВт. Зазначимо, що окремі підприємства ВКГ вже почали працювати над реалізації проєктів по будівництву сонячних електростанцій, інші вивчають такі можливості. Але з врахуванням ситуації з постійними атаками російської федерації на енергосистему України, до реалізації таких проєктів прогнозовано будуть змушені долучитися більшість підприємства ВКГ.

Ключовими викликами реалізації проєктів з встановленням підприємствами когенераційних установок, сонячних електростанцій та установок збереження енергії є:

1. Відсутність у підприємств необхідного фінансового ресурсу на придбання та встановлення джерел автономного енергопостачання;
2. Складність та тривалість процедур виготовлення необхідної проєктної документації, закупівлі, підключення джерел автономного енергопостачання до мереж;
3. Відсутність достатньої кількості фахівців, необхідних для проєктування, встановлення та підключення до мереж джерел автономного енергопостачання.

ПРОПОЗИЦІЇ:

1. Збільшити необхідний фінансовий ресурс для закупівлі джерел автономного енергопостачання, в першу чергу за рахунок коштів державного бюджету, а також шляхом залучення коштів проєктів міжнародної технічної допомоги та донорських організацій.

2. Забезпечити бронювання від мобілізації фахівців, необхідних для проєктування, встановлення та підключення до мереж джерел автономного енергопостачання.

3. Спростити процедури проєктування, закупівлі, встановлення та підключення до мереж джерел автономного енергопостачання. Для цього необхідно внести зміни до:

– Податкового кодексу України в частині звільнення від оподаткування податком на додану вартість операцій з ввезення на митну територію України та продажу окремих груп товарів (зокрема за кодами УКТ ЗЕД: 8411 81 00 00, 8411 82);

– Митного кодексу України в частині звільнення від ввізного мита при ввезенні на територію України окремих груп товарів (зокрема за кодами УКТ ЗЕД: 8411 81 00 00, 8411 82);

– Закону України «Про ринок електричної енергії» в частині права вільного продажу виробленої газотурбінними та газопоршневіми когенераційними установками електричної енергії;

– постанови Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2022 р. № 1178 «Про затвердження особливостей здійснення публічних закупівель товарів, робіт і послуг для замовників, передбачених Законом України «Про публічні закупівлі», на період дії правового режиму воєнного стану в Україні та протягом 90 днів з дня його припинення або скасування» в частині незастосування процедури відкритих торгів та/або електронного каталогу для закупівлі товарів, робіт, послуг пов'язаних із придбанням, проєктуванням, виконанням будівельно-монтажних робіт та пов'язаних послуг з встановлення газотурбінних або газопоршневих когенераційних установок; незастосування процедури відкритих торгів та/або електронного каталогу для закупівлі робіт,

послуг пов'язаних із проектуванням та будівництвом систем інженерного захисту будівель та споруд для розміщення газотурбінних або газопоршневих когенераційних установок;

– постанови Кабінету Міністрів України від 07.12.2023 № 1320 «Деякі питання розміщення газопоршневих когенераційних установок на період воєнного стану» в частині поширення дії постанови на газотурбінні та газопоршневі когенераційні установки, здійснення придбання, встановлення газотурбінних та газопоршневих когенераційних установок без проведення процедур закупівель у виробників або авторизованих представників, початку роботи газотурбінних та газопоршневих когенераційних установок без отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, початку роботи газотурбінних та газопоршневих когенераційних установок без дозволів та погоджень на експлуатацію установки, права вільного продажу виробленої електричної енергії, та поширення дії пункту 3 постанови на суб'єктів господарювання, що здійснили будівництво та/або розміщення газопоршневих та газотурбінних установок, зокрема когенераційних, блочно-модульних котелень, дизельних/бензинових та газових генераторів (потужністю до 1 МВт).

Рецензент: **Рабошук Я. О.**, заступник Виконавчого директора Асоціації міст України, директор Аналітичного Центру АМУ

Автор: **Гарник О. В.**, експерт з питань публічних (комунальних) послуг та відповідної інфраструктури

За загальною редакцією **Слобожана О. В.**, Виконавчого директора Асоціації міст України, кандидата наук з державного управління

АСОЦІАЦІЯ МІСТ УКРАЇНИ
СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

АСОЦІАЦІЯ МІСТ УКРАЇНИ

ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ
ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

вул. Січових Стрільців, 73, 11 поверх, м. Київ, Україна, 04053

+38 044 486 28 78 +38 067 103 58 88

info@auc.org.ua amu.inform@gmail.com t.me/auc_ua auc.org.ua

